

NEWSLETTER

tammikuu 2012

Tammikuu ja sitä myöten uusi vuosi on saatu liikkeelle. Nyt on aika kirkastaa omat tavoitteensa, mitä haluaa alkavalta vuodelta. On se sitten olla tehokkaampi koulussa tai töissä tai jollekin voi olla tärkeää ottaa rennommin.. tai oppia paremmin ratsastamaan. Oli tavoite mikä hyvänsä, kun päätös on tehty pitää tehdä asioita sen eteen. Mikään ei tule ilmaiseksi.

Uudenvuoden lahja

Kun koko alkutalvi on ollut vetistä ja pimeää, niin kuin lahjana Uudelta Vuodelta ensimmäinen päivä valkeni noin 5 asteen pakkasessa ja jopa hieman aurinkokin näyttäytyi.

Se riitti muuttamaan naapurimme pellolle kertyneen tulvaveden sileäksi jääkanneksi, mistä paikoin korkeammaksi jääneet multapaakut pistivät esiin. Niinpä päästiin taas parin vuoden tauon jälkeen pottupellolle luistelemaan.

Vaikka jää oli ohutta ritisten luistelijoiden alla ja paikoin missä jää oli jäänyt hauraaksi, luistin upposikin veteen ja saveen, oli suurin osa jäästä kuitenkin aivan tasaista ja hienoa luistella. Pian ensimmäisten luistelijoiden lisäksi paikalle kertyikin kännykkähälytyksillä Riikentien lapsia puolenkymmentä vahvistettuna yhdellä lapsenmielisellä aikuisella. Nuoret viihtyivät iltahämäriin asti luistimilla.

Mahtavia talven riemuja kiittää luistimilla suurella pellolla raikkaassa ilmassa. Seuraavana päivänä pyryttikin sitten jo räntää ja jää jäi märän nuoskan alle piiloon.

Kuva: Luistelua pottupellolla 1.1.2012 Heta, Juho ja Julle. Räsästen veljessarjaa luisteli paikalle kuvan oton jälkeen.

Vuoden 2011 tittelit

Perinteisesti on nimetty leikkimieliset tittelin haltijat kuluneelta vuodelta.

Vuoden ratsastaja

Tittelin haltijaksi on ihan pakko nimetä Erika Lantz. Erika käy kahdesti viikossa ratsastamassa, sekä osallistuu liki kaikille lisäkurseille. Kaiken huipuksi hänen todistuksensa keskiarvo on yli 9, joka on lukiolaiselle melkoinen suoritus.

(Meillä on muuten muitakin ratsastajia, joiden keskiarvot ovat 9 kieppeissä ja jotka ratsastavat useammin kuin kerran viikossa. Joten ratsastus tuntuu tukevan koulunkäyntiä hyvin. Joskus kuultu perustelu, että täytyy lopettaa ratsastus, jotta ehtii panostaa koulunkäyntiin yläasteella, ei mene enää läpi.)

Vuoden tyyliratsastaja

Ronja Andersson on eleettömän siisti ja tyyri ratsastaja niin hevosen selässä kuin maassakin. Useimmiten Ronja nähdään Resson selässä.

Vuoden ilopilleri

Mistä kuuluu naurua tai vilkasta puheen sorinaa, voi olla varma että siellä selittää Ronja Tarkkonen jotain. Vilkaalle tytölle sattuu ja tapahtuu, ja siksi olikin kaivettava esiin tämä uusi titteli. Ronja on myös taitava esteratsastaja.

Vuoden sisupussi

Pienikokoisten ratsastajien etuna tuntuu olevan sisukkuus. Amanda on varreltaan ja iältäänkin piskuinen ja ratsastaa siksi vielä yksikseen. Mutta syksyn aikana hänestä on kasvanut esiin melkoinen sisupakkaus ja itsevarmuus on myös lisääntynyt samassa suhteessa. Hyvä Amanda!

Estekurssi

Joulukuun viimeisinä päivinä pidettiin kolmipäiväinen estekurssi.

Ensimmäisenä päivänä harjoiteltiin maapuomien ja pienten ristikoiden avulla rytmiä ja oikeiden teiden ratsastusta. Maneesissa korostuu se, että osaa käyttää tilan hyväkseen ja esimerkiksi jo kaarros ensimmäiselle tehtävälle on osattava tehdä oikealla linjalla sekä sopivalla tahdilla.

Toisena päivänä tehokkaan alkuverryttelyn jälkeen hypättiin jumppasarjaa, jossa neljän esteen tehtävällä tarkistettiin istuntaa. Ratsastajan tulee pysyä tasapainossa koko sarjan ajan, eikä saa liioitella mukaanmenoa saatikka pudottaa istuntaa satulaan. Lopulta viimeinen esteistä oli liki metrin korkea, mutta yksikään hevosista (tai ratsastajista) ei osoittanut empimisen merkkejä.

Kuva: kurssilaiset vasemmalta Ronja-Ressu, Heta-Vili ja Erika-Simona

Kolmantena päivänä oli sitten linjojen eli suhteutettujen välien aika. Viiden esteen radassa oli kaksi väliä, toinen viiden ja toinen neljän askeleen pituiset. Ne piti osata ratsastaa oikealla tahdilla, siten että hevonen meni rentona välin oikealla askelmäärällä. Rataan sisältyi myös tehtävänä oikean laukan varmistaminen, ja se oli osattava tehdä esteeltä alas laskeuduttaessa.

Kaikki kurssilaiset hevosineen selvisivät kurssin haasteista erinomaisesti. Mitään ongelmia ei ollut, jos sellaiseksi ei lasketa Resson ja Vilin pientä pukittelua, koska ne olivat innosta piukeena päästessään hyppäämään. Ensimmäisenä päivänä myös kova tuuli vilkutteli sähköjä pelotellen sähkökatkolla. Mutta onneksi sähkölinjat tällä kertaa pitivät, ja antoivat meidän harjoitella rauhassa.

Hevosten huolto jokaisen ratsastajan vastuulla

Tuntien jälkeen vanha ja seisomisesta kangistunut opettaja välistä hädin tuskin ehtii maneesista tallille, kun jo nopeimmat ratsastajat kiiruhtavat autolle. Käy mielessä että tuliko se hevonen nyt kunnolla ratsatuksen jälkeen huollettua.

Jokaisen ratsastajan tulee huolehtia omasta hevosestaan ennen ja jälkeen ratsastuksen eikä se

tarkoita pelkästään satulointia ja varusteiden riisumista.

Ennen tuntia hevonen harjataan, kaviot puhdistetaan ja tarkistetaan että kengät tai hokit eivät ole löysällä. Samalla harjattaessa tarkistetaan että hevosella ei ole haavoja tai muita silmin tai tunnustelemalla havaittavia vammoja. Tärkeää on myös tunnustella jalat käsin, silloin huomaa haavat, turvotukset tai poikkeavat lämpötilat parhaiten. Huomaa että tunnustelu on tehtävä paljain käsin, nykyään kun tuntuu että hevosten hoitokin pyritään tekemään hanskat kädessä. Liekö nykyajan pöppöpelkoa?

Varsinkin näin talvella hevoset hikoavat ratsastaessa paksun talvikarvansa takia, varsinkin kun ilmat ovat olleet ylimitoitettuun talvipukuun nähden liian lämpimiä.

Tunnin jälkeen hevoselta harjataan satulan kuva pois selästä, ja jos se on hionnut sen on välittömästi saatava verryttelypuku päällensä eli fleece-loimi. Jos katsotte vaikka hiihtoa TV:stä niin maalintulon jälkeen urheilijat pukevut lisää vaatteita välittömästi vaikka varmasti ovat kuumissaan.

Syy on siinä, että lihakset eivät saa jäähtyä liian nopeasti, vaan sen pitää tapahtua hitaasti. Muutoin seurauksena voi olla lihasten jäykistymistä ja kipeytymistä. Siksi ensin huolehditaan hevonen kuntoon, sitten varusteet ja vasta sitten voi hörppiä urheilujuomaa itse.

Kun hevosen huollon rutiinit opettelee kunnolla, ei sen suorittamiseen kulu montaa minuuttia ennen ja jälkeen tuntia.

Iltaisin viimeisen tunnin jälkeen hevosia odottaa jo ruoka karsinassa, eivätkä ne toisaalta kaipaa siinä vaiheessa turhaa hyysäystä ruokailuaan häiritsemään. Siksi parasta on toimia rauhassa ja tehokkaasti.

Ratsastusmatka Islantiin

(teksti ja kuvat Arto Lantz)

Kävimme tyttäreni kanssa viikon mittaisella matkalla Islannissa 11.-18.6.2011. Matkan tarkoitus oli käydä ratsastamassa islanninhevosilla ja tutustua Islannin nähtävyyksiin. Matkan suunnittelu alkoi loppuvuodesta 2010, jolloin varasimme lennot ja hotellin netistä ebookersin kautta. Hotellimme (Fosstun 770€/vko) sijaitsi Selfossissa, joka oli lähellä suunnittelemaamme nähtävyyksiä ja tallia, josta olimme varanneet ratsastukset.

Varasimme myös auton viikoksi Dollar car rentista (www.dollar.is). Auton toimitus ja palautus sovittiin Keflavikin kentälle. Autonamme oli uuden karhea Mazda3, jonka viikko vuokra oli 455€. Myös ratsastukset (www.eldhestar.is) ja valassafarin (www.hvalalif.is) varasimme etukäteen netistä. Islannissa on valtava määrä ratsastustalleja, mutta naapurimme suosituksesta päädyimme eldhestariin, ja varasimme kaikki kolme eri ratsastusta sieltä. Kaikki netin kautta suoritettut varaukset sujuivat moitteettomasti.

Reykjavik mereltä katsottuna.

Eldhestar sijaitsee Hveragerðissa, noin 45 km päässä Reykjavikista Selfossin suuntaan. Tallilla on n. 300 hevosta, joista löytyy sopiva ratsu niin kokeneelle kuin aloittelijallekin. Itselläni ei ollut aikaisempaa ratsastus kokemusta juurikaan, mutta tyttäreni on ratsastanut useamman vuoden. Hevoset jaetaan ratsastajan kokemuksen mukaan. Palvelu ja henkilökunta oli ystävällistä ja toiminta hyvin järjestettyä. Tallin yhteydessä on myös Eldhestarin hotelli, johon voi halutessaan majoittua. Ratsastusvarusteet sai tallilta, myös sadevarusteet tarvittaessa.

Ensimmäinen retki (tour 2a-The Heritage tour) oli n.

1.5 tunnin vaellus tallia ympäröivillä niityillä. Vaelluksen aikana töltäsimme paljon ja ylitimme pari puroa. Meille sattui mukavat hevoset. Reitin varrella oli hyvät mahdollisuudet katsella paikallista runsasta linnustoa.

Toisella vaelluksella (tour 3a-Meadows and Mountains), joka kesti n. 2.5 h, ratsastimme lähi niityillä ja vuorilla. Vuorilla ratsastaminen oli mukavaa ja haastellisempaa kuin niityillä ratsastus.

Viimeinen ratsastus (tour 5a-The hot springs tour) oli kokopäivä vaellus, jossa ratsastimme

vuoristossa sijaitsevalle tuliperäiselle alueelle, jossa oli kuumia lähteitä ja mahdollisuus päästä rentoutumaan lämpimään jokeen. Maasto oli paikoittain melko vaativaa suurista korkeuseroista johtuen. Paikoittain reitti kulki jopa hieman pelottavista kohdista, kun kapean polun vieressä oli syvä rotko, tai laavakivi rinteen alla suuri kiehuva lähde. Hevoset eivät olleet niin mukavia kuin edellisillä retkillä, oma hevoseni kompuroi useampana kertaan ja tyttäreni hevonen oli liian laiska.

Ratsastusten lisäksi käytimme aikaamme katselemalla Islannin nähtävyyksiä. Ensimmäisen ratsastuksen jälkeen ajoimme Reykjanesin niemelle, jossa kävimme katsomassa siltaa, joka yhdistää Euraasian ja Pohjois-Amerikan mannerlaatat ja Gunnuhverin kuumia lähteitä. Lisäksi kävimme rentoutumassa Blue Lagoon kylpylän lämpöisessä vedessä.

Seuraavana päivänä ajoimme Jökulsárlónin jäätikköjärvelle Islannin kaakkoisrannikolle. Matka oli pitkä, mutta vaivan arvoinen. Matkalla jäätikölle pysähdyimme katselemaan Seljalandsfoss ja Skógafoss vesiputouksia ja tutustuimme etelärannikolla sijaitseviin erikoisiin kalliomuodostelmiin lähellä Vikin kylää (tie 215). Toisen ratsastuksen jälkeen kävimme katsomassa Islannin tunnetuinta vesiputousta Gullfossia ja ihailmassa Strokkur geysiriä, joka roiskaisee vettä korkealle ilmaan n.6.5 minuutin välein.

Torstaina kävimme Þingvellirin kansallispuistossa ja tutustuimme Selfossin lähi ympäristöön.

Huomioitavaa:

Sää on Islannissa erittäin vaihtelevaa, joten varaa

mukaan lämmintä ja sateen pitävää vaatetta myös kesällä. Matkamme aikana, kesäkuun alussa keskilämpötila oli n. 10°C. Omia ratsastusvarusteita ei saa viedä Islantiin, ellei ne ole käyttämättömiä, jollei niitä desinfioida lentokentällä maksua vastaan.

Islanti on erilinen ja mielenkiintoinen matkailu kohde. Suosittelemme lämpimästi!

Arto ja Emilia

Jos hevosaiheinen retkeily kiinnostaa, niin ryhmä tallimme senioreita on alustavasti suunnitellut yhteistä retkeä jonnekin, puheissa on ollut esimerkiksi juuri Islanti tai Saarenmaa. Ja alkuun harjoitteluna sekä tutumisretkenä voisi olla jokin yhden päivän kotimaan issikkavaellus. Jos sinua kiinnostaa ratsastusvaellukset mukavassa tutussa seurassa ota yhteyts Leilaan tai Olliin, yhteystiedot saat Jukalta.

Hyvää talvea kaikille!

www.perriertalli.fi

Linkkejä edellä mainittuihin nähtävyyksiin:

www.bluelagoon.com

www.visitreykjanes.is/Searchresults/Attraction/gunnuhver

www.jokulsarlon.com

www.icelandvirtualtour.com/skogafoss-waterfall.html

www.icelandvirtualtour.com/seljalandsfoss-front.html

www.icelandvirtualtour.com/gullfoss-top.html

www.icelandvirtualtour.com/vik-reynisdrangar-beach.html

www.randburg.com/is/general/geysir/index.asp

www.thingvellir.is/english

